

Kajuit Nieuws

Winter
2018

Spreekbuis van Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100
jaargang 60 - nummer 1

**OUDE
ZIJDS
100**

Door weer en wind

Colofon

Mensen uit alle hoeken van de samenleving vormen samen Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100. In de binnenstad van Amsterdam en daarbuiten willen wij in leven en werken het evangelie van Jezus Christus present stellen. Oudezijds 100 biedt concreet hulp door inloop, maatschappelijke opvang, begeleid wonen, medisch maatschappelijk werk en medische zorg voor onverzekerden. De woongemeenschap functioneert hierin als groot gezin en oefenschool, die de hulpverlening ondersteunt. Van meet af aan is de gemeenschap een plek waar christenen met verschillende achtergronden hun dagelijks leven delen. Als werkplaats voor oecumene zoeken we wat ons samenbindt. Gemeente Spe Gaudentes vormt de kern van het grotere geheel van Oudezijds 100 en draagt verantwoordelijkheid voor het reilen en zeilen van de gemeenschap.

Abonnement & informatie

Een abonnement op KajuitNieuws kan ieder moment ingaan. Neem contact met ons op en u krijgt KajuitNieuws thuisgestuurd. De richtprijs is € 10,-.

Wilt u meer weten over onze gemeenschap? Neem een kijkje op onze website www.oudezijds100.nl of neem contact met ons op (zie achterzijde). We sturen u graag informatie toe.

Acceptgiro

U kunt ons helpen door voor ons te bidden, ons werk financieel te ondersteunen of als vrijwilliger met ons mee te werken in Amsterdam of Maria ter Claesze (Friesland).

Met de bijgevoegde acceptgiro kunt u

- giften overmaken voor het KajuitNieuws-abonnement
- giften overmaken ten bate van ons werk

Productie

Dit nummer van KajuitNieuws werd opgemaakt en gedrukt bij PrintzPack te Vorden.

Redactie en logistiek: zr Lyke Florentinus-Boiten sg, br Rik Florentinus sg, Cordula Heers, Erik Hendrix, Merel Knipping

Inhoudsopgave

Vriendenbrief	3
Je moet het hoofd koel houden	5
Een ontmoeting in de Kajuit	7
Kruispost	9
Kroniek	11

Vriendenbrief

Door weer en wind

Amsterdam, november 2018

Beste vrienden,

Als eerste past het mij om aan het eind van 2018, stil te staan bij alle steun die wij ook dit jaar van zo velen mochten ontvangen. Veel dank voor de financiële hulp, voor de praktische ondersteuning en ook voor de voorbeden, de geestelijke en pastorale zorg: alle bemoediging die wij ontvingen!

Het nieuwe jaarthema van de communautaire gemeenschap is 'Door weer en wind'.

Een thema dat bij mij al snel allerlei beelden oproept: een eenzame fietser op de dijk, doortappend in regen en tegenwind; Jozef met Maria op een ezeltje op onherbergzame paden op weg naar Bethlehem; vluchtelingen in een bootje op een stormachtige zee...

Beelden die gevoelens van medelijden bij je oproepen. Terechte gevoelens, want fietsen op de dijk in weer en wind is een zware tocht, en hachelijk is de lange reis voor een zwangere vrouw op een ezel. Terechte gevoelens van medelijden krijg je bij het beeld van vluchtelingen, want hoe beangstigend moet het zijn op zo'n overvolle boot op onstuimige zee.

In de confrontatie met de strijd van die ander, worden wij geraakt, soms maar even tot we weer afgeleid zijn door een sterkere impuls, maar soms ook op overspoelende wijze: gevoelens van machteloosheid, onrecht, boosheid, angst ... overvallen ons.

Machteloosheid tegenover de grillen van de natuur, boosheid op de bureaucratie, angst

vanwege gebrek aan veiligheid en betrouwbaarheid, ga zo maar door.

Emoties die verlamrend werken en ons kunnen doen stilvallen, terwijl de beelden juist beelden waren van mensen die zelf in beweging zijn, op weg zijn met een concreet doel voor ogen.

Ik vraag mij soms af of deze overspoelende, beklemmende emoties al met al niet meer over ons zelf zeggen dan over oprechte empathie met die ander. Zeggen onze emoties niet meer over hoe wij neigen alles altijd op ons zelf te betrekken, in plaats van over onze betrokkenheid bij het totaal verhaal van die ander: wij zien niet meer het hele beeld maar reduceren het tot ellende.

Eigenlijk moeten die beelden ook en

vooral bewondering oproepen. Bewondering omdat het beelden zijn van hoop, geloof, moed, doorzetten.

Dit betekent niet dat we de gevoelens van angst en onzekerheid moeten ontkennen, maar zoals Nelson Mandela zei: 'courage was not the absence of fear, but the triumph over it. The brave man is not he who does not feel afraid, but he who conquers that fear'.

Door weer en wind volharden omdat je ergens in gelooft, omdat je ergens naar op weg bent, je het doel voor ogen houdt. Helaas: moedig op weg gaan betekent niet dat je niet door pijn en angst bedreigd zult worden en het is ook geen garantie voor succes. Toch wordt de storm op de dijk trotseerbaar als de fietser een mijlpaal voor ogen neemt; wordt de lange weg naar Bethlehem aanvaardbaar als de opdracht gegeven wordt; is het instappen op een onogelijk, overbeladen bootje de onderneming waard als er een veiliger toekomst in het verschieft ligt.

Geeft de Bijbel ons niet talloze voorbeelden van mensen die op weg gaan, door weer en wind, bemoedigd en geleid door tekens van God's aanwezigheid. Mensen als Abraham, Mozes, Maria en Jozef, Ruth: mensen die in geloof en vertrouwen een onmogelijk lijkende tocht ondernemen zonder te weten waar deze hen langs zal leiden.

Ook zij zullen hun momenten van radeloosheid en wanhoop ervaren hebben: niets menselijks zal hun onbekend zijn geweest, desondanks hebben zij volhard, gesteund en getroost door de tekenen die hun gegeven werden.

Ook aan een ieder van ons is de opdracht, niet alleen een eerste stap te zetten, maar tegen alle stormen in, zoals de Wijzen uit

het oosten, te blijven zoeken naar de Ster van Bethlehem. Dan wordt kerst die mijlpaal op de dijk, de veilige haven waar wij de liefde van Christus mogen ervaren, opdat ook wij tekenen van bemoediging mogen zijn door weer en wind. Of zoals het lied van Trisha Watts het zo mooi verwoord: 'May we see Christ's loving face. May we be an icon of His grace.'

Ik wens jullie gezegende Kerstdagen en een voorspoedig 2019,

br Rik Florentinus sg
prior

`Nouvelle cuisine` in de Rafter

Drie maal daags komt de gemeenschap samen rond de tafel in de Rafter. Naast ruimte voor gezellige en lekkere maaltijden staat de keuken ook centraal in vele andere dagelijkse activiteiten: spelletjes, knutselen, geestelijke vorming enz... Na vijftientig jaar hebben al deze kleine en grote handjes wel hun sporen achtergelaten. Tijd voor een opknapbeurt! Met een groep vrijwilligers willen wij in het weekend de muren een lijke geven, kastdeurtjes vervangen, tafels afschuren en weer lakken enz.... De kosten worden geschat op €50.-.

Wilt u hier aan bijdragen, of de activiteiten van Oudezijds 100 op een andere manier steunen? Kijkt u dan op www.oudezijds100.nl/steunons of de facebookpagina van Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100, waar we u op de hoogte houden van lopende en toekomstige projecten. Om het u gemakkelijk te maken, kunt u ook direct via onze website doneren!

Je moet het hoofd koel houden

Interview met Paul Folkert, technische dienst Oudezijds 100

Paul Folkert kwam in dienst van Oudezijds in januari 2018. Voor die tijd liep hij echter al een poosje mee om de gemeenschap en de werkzaamheden te leren kennen. ‘Mijn vrouw stond in die tijd op het punt om te bevallen’, legt hij uit, ‘daarom zou ik pas in januari officieel beginnen.’

Voordat Paul Folkert bij Oudezijds kwam, werkte hij als stage-manager bij theater musicals. Over de stoel hangt een blauwe trui met de tekst *Ja zuster, nee zuster* en wie goed kijk ziet in zijn ogen nog steeds de ziel van een verdwaalde artiest fonkelen. ‘Ik werkte zowel in Nederland als in België en organiseerde het allemaal zelf, het opbouwen en afbreken, alles plannen ... dat was heel leuk, maar intensief en ook erg onregelmatig.’ Daar moest verandering in komen met twee kinderen in huis. ‘We hadden er thuis veel voor gebeden en ik had al een paar sollicitaties de deur uit gedaan. Oudezijds bleef maar terugkomen en ik ben hier dan ook een paar keer geweest voor een gesprek.’ Het duurde

even voordat het helemaal duidelijk werd dat hij op de Wallen zou gaan werken, maar volgens Paul Folkert probeerde hij daar Gods leiding in te zoeken.

Hoe maakte je de keuze om bij Oudezijds 100 te beginnen?

‘Eigenlijk voelde ik mij daarin bevestigd doordat dit als enige overbleef, zegt hij, ‘de andere opties bevielen om verschillende redenen uiteindelijk toch niet.’ Paul Folkert is erg blij met de beslissing die hij toen had genomen. Wat was zijn eerste reactie toen hij hier kwam? “Wat een zooi!” roept hij lachend uit.

Iedereen die al een tijdje in de gemeenschap woont weet waarschijnlijk wel dat het schoenenpaleis niet altijd een toonbeeld van orde en netheid was. Met de komst van Paul Folkert kwam daar snel verandering in. ‘In het begin moest ik heel veel in één keer opruimen, tegenwoordig maak ik er wekelijks tijd voor.’ Hij geeft een korte opsomming van zijn werkzaamheden: WC’s ontstoppen, deuren repareren, lekkages verhelpen, lampjes vervangen, schilderen, timmeren – zowel kleine als grote klussen. ‘Het werk is heel gevarieerd en dat beviel me meteen, zeker ook met mijn buurman Jaapie in de buurt.’

Je hebt erg gevarieerd en zwaar werk, heb je hier ook nog andere verantwoordelijkheden?

‘Ik nam ook het één en ander van zuster Lyke over, zoals offertes opvragen en onderhoudszaken begeleiden.’

Voor OpStap verzorgt Paul Folkert ook de vrijwilligersbegeleiding binnen de Technische Dienst, hoewel het aantal aanmeldingen nog altijd bescheiden blijft. ‘De begeleiding is soms erg basic, wanneer ik bijvoorbeeld het verschil tussen een houtboor en een steenboor moet uitleggen. Ik moet dan wel even schakelen omdat die dingen voor mij

zo vanzelfsprekend zijn.’ Paul Folkert bekent dat dat ook wel eens fout kan gaan. ‘Ik had een keer het verschil tussen de verschillende verfsoorten uitgelegd: verf op waterbasis is voor binnen, verf op terpentijnbasis is voor buiten. Een vrijwilliger moest toen een kozijn schilderen. Nadat hij klaar was hoorde ik een hele tijd de kraan stromen’, lacht hij, ‘maar de verf kon hij er niet van afwassen. Ik had het blijkbaar toch niet goed uitgelegd.’

Wat zijn je uitdagingen?

Tegelijkertijd geeft Paul Folkert grif toe dat hij ook niet alles weet. ‘Omdat het werk zo gevarieerd is kom ik vaak dingen tegen die ik zelf ook niet weet, maar ik vind het dan een uitdaging om het zelf uit te zoeken op Google of YouTube bijvoorbeeld. Ook kijk ik wel eens mee met de aannemers die we inhuren, daar steek ik veel van op.’ Paul Folkert vertelt dat er in Oudezijds 100 altijd ontzettend veel werk te doen is. ‘Prioriteiten stellen is doorgaans niet zo moeilijk, maar de truc is om je niet gek te laten maken. Het is een eindeloze lijst met dingen waar in de regel evenveel taken bijkomen als er vanaf gaan.’ Alsof dat niet genoeg is heeft Paul Folkert er onlangs ook nog andere taken bij genomen, zoals ICT en de verzekering van de gebouwen. ‘Met alle veranderingen in de gemeenschap had ik gezegd dat ik graag wou helpen als daar behoefte aan was.’ Ook Oudezijds moet opnieuw kijken naar wat het belangrijkste is en hoe we nu verder gaan in de toekomst.

Hoe ga jij om met tegenslagen?

‘Je moet altijd het hoofd koel houden. Bijvoorbeeld: nu zijn we boven bezig met de badkamer. Daar stond een wasmachine en een droger in. Die moesten natuurlijk ergens anders heen, maar er was niet over nagedacht dat ze daar ook een aansluiting moeten hebben. Dus ik dacht: nou, dan maak ik die aansluiting zelf wel, maar terwijl ik bezig was ontdekte ik een lekkage. Nou, dan ligt mijn hele planning overhoop. Voor ik het wist was ik weer een week verder.’

Volgens Paul Folkert zijn het dit soort tegenslagen die hij in de Technische Dienst het meest tegenkomt. ‘Het duurt dan gewoon langer dan verwacht, maar je moet de prioriteiten goed in het oog houden. Ook als mensen maar blijven vragen waarom dit of dat nog niet gedaan is. Ze hebben dan gewoon niet door dat ik met honderd dingen tegelijk bezig ben.’

Het hoofd koel houden en duidelijke prioriteiten stellen zo weet Paul Folkert zich door weer en wind te handhaven in de stormachtige wereld van de Technische Dienst. ‘Deze ligt hier al een tijdje’ zegt hij terwijl hij naar een deur wijst, ‘ik wou deze deur zelf restaureren, maar met alle veranderingen hier is dat nu helemaal op de achtergrond verdwenen. Ik weet voor mezelf: als ik daar weer aan toe kom is alles weer een beetje op orde. Dus daar kijk ik dan naar uit!’

Een ontmoeting in de Kajuit

De plek waar je op ieder moment van de dag iemand kan tegenkomen, is de Kajuit. De piekmomenten zijn na ochtend- en avondkapel en zondagmiddag na de kerkdiensten. Met hulp van de vrijwillige receptionisten staat er altijd koffie en thee klaar en komen bewoners, gasten en burens bij elkaar. Het is een plek waar continue dynamiek is en een plek waar ik, Merel Knipping, al veel heb mogen lachen, hangen en praten. Voor mij is de Kajuit een plek van ontmoeting.

Vaak loop ik 's avonds even naar beneden, de ene avond is het er druk en spelen we spelletjes. Een volgende avond kan het zijn

dat er maar twee anderen zijn. Op een rustige avond raakte ik in gesprek met één van de andere huisgenoten. We hadden het over de rust van de avond en de drukte die er buiten is. Wat een contrast.

We raakten verder in gesprek, over de gemeenschap en wat deze voor ons betekent. Ik vertelde dat het jaarthema bekend was geworden: door weer en wind.

En vroeg haar: waar moet jij aan denken bij deze woorden?

Ze gaf aan, dat zij meteen moet denken aan de trots en voldoening die je krijgt door door weer en wind te gaan. Je wilt iets

bereiken maar weet eigenlijk nog niet zo goed wat. Je vraagt God om hulp en doet je uiterste best om door te gaan. Hoe lang de weg ook is, hoeveel obstakels je ook tegenkomt. Je hoopt het doel te halen.

Hoe lukt het jou om door te gaan terwijl je geeneens weet of je het doel gaat halen?

In mijn leven heb ik veel meegemaakt, ik heb momenten gehad waarop het mij allemaal te veel werd. Ik wilde opgeven maar steeds maar weer vond ik de kracht om door te gaan. Er komt dan bij mij strijd lust naar boven, ik moet doorgaan. Hier op Oudezijds 100 haal ik veel kracht uit het geloof en de gemeenschap. Hier heb ik geleerd dat ik het niet alleen hoef te doen, dat er anderen zijn die samen met mij door weer en wind willen gaan. Het is soms geeneens het uiteindelijke doel, maar het zijn juist de stappen die je zet die de weg waardevol maken.

Je geeft aan dat je op Oudezijds hebt geleerd dat je er niet alleen voor staat, wat heeft Oudezijds 100 jou nog meer gebracht?

Het ritme, de mensen, de veiligheid zorgen voor stabiliteit in mijn leven. Ik heb hier weer in mezelf leren geloven. Ik ben hier welkom en vind het bijzonder dat iedereen hier welkom is, zonder vooroordelen, zonder in hokjes te plaatsen. Oudezijds 100 is een plek waar ik aan mezelf kan werken. Waar ik de muren, die ik door de jaren heen heb gebouwd, leer afbreken. Ik word hier gerespecteerd en gehoord, dat geeft mij kracht.

Toen ik hier net kwam was het wennen, het is een totaal andere manier van leven dan ik gewend was. Continu had ik mensen om mij heen, ook als ik daar geen zin in had. Na een tijdje leerde ik er beter mee om gaan. Nu voelt Oudezijds 100 als thuis.

Kruispost

Gerben Stolk interviewde voor “DOQ.nl”, het online platform voor zorgprofessionals, Longarts dr. Koedoot, vrijwilliger van de Kruispost.

Beter dan Gerben zouden wij het niet kunnen verwoorden, daarom een weergave van dit interview voor het Kajuit Nieuws.

Hoe zal het toch zijn afgelopen met die onverzekerde Italiaanse die zwanger was?

Een patiënt die je altijd bijblijft, een patiënt die impact heeft gehad: iedere arts herinnert zich er daar wel één van. Zo ook longarts dr. Nelleke Koedoot, vrijwilliger op Kruispost. “Velen zijn nog niet eerder bij Kruispost geweest en melden zich er daarna ook niet meer. Terwijl hun situatie vaak zorgelijk is. Dat vind ik soms best moeilijk. Niet alleen als dokter, maar ook als mens.”

Een huisarts ontmoet dezelfde patiënt door de jaren heen menigmaal, maar op Kruispost verlies je soms de hulpbehoevende al na één bezoek uit het oog. Dikwijls vraag ik me af: hoe zou het toch zijn afgelopen met die man of vrouw?

Ik ben longarts. Drie dagen per week richt

ik me bij de GGD Rotterdam-Rijnmond op tbc-bestrijding. Dat schema biedt me ruimte voor andere activiteiten, zegt Koedoot. Zo draai ik sinds 2018 als vrijwilliger avondspreekuren bij Kruispost, inmiddels drie keer per maand.

Onverzekerde zwangere

Neem die vrouw uit Italië, een jonge twintiger. Ze vertelde me al bijna veertien weken zwanger te zijn van haar vriend, die in Italië verbleef, en dat ze naar Amsterdam was gekomen om werk te vinden. Ze bezocht Kruispost, met haar zoontje van vier jaar, omdat ze nog geen bloedtest had laten doen sinds haar zwangerschap. Hoe kon zo’n test worden geregeld?

Ondertussen stelde ik vragen over haar situatie. Samen met haar kind woonde ze bij een kennis van haar vriend in Amsterdam. De omstandigheden daar waren niet al te gezellig, want de vriend had al een tijdje niet haar huur aan de kennis betaald en was inmiddels telefonisch niet meer bereikbaar, noch voor de vrouw noch voor de kennis...

Mijn gedachte was: deze vrouw moet allereerst verloskundige hulp krijgen. Dat kan worden geregeld door maatschappelijk werkers van Kruispost. Misschien komt via het maatschappelijk werk ook vervangende woonruimte in beeld. Voor de volgende week maakte ik dan ook een afspraak voor haar bij een maatschappelijk werker. Maar wat bleek? Toen ik navraag deed tijdens mijn volgende dienst, hoorde ik dat ze niet was komen opdagen. Op zo’n moment denk ik: hoe gaat het met haar af lopen en hoe moet het straks met haar twee kinderen?

Bloeddruk van 240

Dergelijke open eindes maken we dus vaker mee bij Kruispost. Ik herinner me de Poolse man met een extreem hoge bloeddruk van 240. Hij kwam op het spreekuur omdat hij al een paar weken door zijn antihypertensiva heen was. Hij wist zich de naam van het medicijn te herinneren en vertelde dat hij er altijd baat bij had gehad. Ik kende het middel niet, maar vond het op Google, zag dat het niet de eerste keus is in ons land, maar dat sommige artsen hier het wel voorschrijven. Ik gaf hem ook een recept.

Toch was ik er niet helemaal gerust op. De man had wel een zéér hoge bloeddruk. Bovendien was hij erg zwaar. Kortom, genoeg risicofactoren voor veel verschillende aandoeningen en zeker cardiale problematiek. Daarom vroeg ik hem of hij behalve hoge bloeddruk andere klachten had, hoofdpijn bijvoorbeeld. Maar hij wuifde alles weg; nee, hij had verder nergens last van. De man was

blij met zijn recept en vertrok. Ik schreef nog wel voor hem op dat hij een week later moest terugkomen voor controle van zijn bloeddruk. Achteraf heb ik gedacht: had ik hem niet moeten doorsturen naar een SEH om te bekijken of hij een hypertensieve crisis had? Deze man is pas maanden later weer bij Kruispost gekomen met nog steeds een te hoge bloeddruk.

Het beste van maken

Tijdens mijn opleiding heb ik veel patiënten gezien in verband met longkanker. Slechts een klein deel overleeft. In die tijd was ik gefascineerd door de manier waarop mensen omgaan met moeilijke omstandigheden. Waarom blijft de ene patiënt nuchter en het positieve zien en wordt de andere heel emotioneel of raakt in paniek? Ik herken parallellen met patiënten bij Kruispost. *Veel onverzekerden laten zich niet uit het veld slaan en proberen er ondanks alle treurigheid en onzekerheid het beste van te maken.*

www.DOQ.nl.

Kroniek

Sint Maarten door weer en wind

Vanuit de kerktraditie is het feest van St Maarten zowel “bedelfeest” als “lichtfeest”: de bedelaar die van de weldoener Sint Maarten een stuk van zijn mantel krijgt, blijkt Christus zelf te zijn, licht in de wereld.

Nog ouder is de traditie het kerkelijk jaar te laten beginnen op 11 november: de start van de “veertig-dagen-tijd” voor Kerst; want aan ieder nieuw begin, iedere geboorte, gaat een periode van voorbereiding vooraf.

We vonden daarom genoeg redenen om het mooie feest van Sint Maarten ook dit jaar te vieren. Met alle kinderen van de gemeenschap en met alle vertrouwde onderdelen van deze bijzondere avond: het verhaal, de pannenkoeken, de optocht over de wallen met liedjes en lichtjes in ruil voor heel veel snoep...

Een lied van Sint Maarten dat mooi aansluit bij ons jaarthema:

1.
Sint Maarten, sint Maarten,
Sint Maarten reed *door weer en wind*,
Zijn vurig paard droeg hem gezwind.
Sint Maarten reed met vollen moed,
Zijn mantel dekt' hem warm en goed.

2.
Een oude, een oude,
Een oude man stond langs de baan,
Hij keek de ridder smekend aan:
"Och help mij, help mij uit de nood.
Ik vind hier in de kou de dood."

3.
Sint Maarten, sint Maarten,
Sint Maarten was zeer aangedaan,
Hij bleef voor d' arme beed'laar staan,
Hij trok zijn slagzwaard uit de schêe
En sneed zijn mantel vlug in twee.

4.
De oude, de oude,
De oude man kwam 's nachts weerom;
Hij had de warme mantel om.
Hij sprak tot Maarten zonder spot,
En zei: "Ik ben de goede God!"

Handen uit de mouwen

In het vorige Kajuit nieuws schreven wij dat de jeugdwerkers van de Protestantse Gemeente Haulerwijk-Waskemeer ons bezochten met het oog op een inzamelingsactie door jongeren van hun gemeente voor Oud-ezijds 100.

Het is niet alleen bij een bezoek begin van het jaar gebleven. Naar aanleiding van hun bezoek hebben de jeugdwerkers een groep jongeren bij elkaar gebracht. En ze hebben hun handen uit de mouwen gestoken – vooraf in hun gemeente, en bij ons in een weekend in oktober. Ze schreven onderstaand verslag.

Haulerwijk november 2018,

Groeten uit het hoge Noorden.

Even kort voorstellen. Wij zijn een groep jongeren (6) met begeleiders (3) uit Haulerwijk en Waskamer e.o., in het zuidoosten van Friesland.

We zijn verbonden aan verschillende kerken in deze dorpen die vooral op het gebied van het jeugdwerk samenwerken.

Vanuit het gezamenlijk jeugdteam van deze kerken steunen wij diaconale projecten in binnen- en buitenland door actief ons in te zetten voor diverse projecten.

Omdat Oudezijds 100 al een beetje bij ons bekend was door Maria ter Claesze in Waskemeer wilden wij dit graag actief gaan steunen. We wilden ook graag meer over Oudezijds 100 leren.

We zijn begonnen met geld in te zamelen door middel van een aantal acties. Zo hebben wij een kraampje op de plaatselijke braderie gehad en hebben wij een fietstocht met lunch gehouden.

Met groot succes hebben we een autowas-dag gehouden, waarbij wij enorm zijn gesteund door een aantal dorpsgenoten, door middel van hulp, sponsoring en bemoediging.

In oktober, het eerste weekend van de herfst vakantie, mochten wij af reizen naar Amsterdam. We zijn op zaterdagochtend vroeg in de trein gestapt, zodat we rond koffietijd bij Oudezijds waren.

De zaterdag was bedoeld om te helpen bij een aantal klussen die gedaan moesten worden.

Na de koffie werd de groep verdeeld in 3 groepjes.

Eén groep ging het trappenhuis opnieuw verven, één groep ging de binnenplaats opruimen en de laatste groep ging aan de schoonmaak.

Zo lekker bezig te zijn, kwamen de gesprekken ook ongedwongen opgang en kwamen wij erachter wat het leven en werken bij Oudezijds 100 inhoudt.

Na een heerlijke lunch gingen de werkzaamheden zo voorspoedig dat er aan het eind van de middag nog tijd over was om even naar de bloemen markt te gaan voor wat nieuwe plantjes voor de binnen plaats terwijl de mannen het haventerrein gingen verkennen.

Tijdens het diner konden we dan eindelijk bekend maken wat wij als groep bij elkaar hebben gespaard. Tweeduizend euro! Een mooi bedrag voor nieuwe inrichting van de Kajuit.

Na het diner mochten wij een dagelijks gehouden kapeldienst mee vieren. Hier waren wij ook erg van onder de indruk: een rust en bezinningsmoment in een heel rumoerig deel van Amsterdam.

Na de dienst hebben we een aantal huizen bezocht waar de bewoners van Oudezijds

mogen wonen, en hebben de avond afgesloten met een mooie film.

Op zondag hebben we na het ontbijt een

Hillsong dienst bezocht. Dit was voor ons ook een hele nieuwe ontdekking, want die heb je bij ons in het noorden nog niet.

Terug na de dienst was het tijd voor koffie met gebak en aansluitend een stevige stadswandeling. Juist doordat deze omgeving zo anders is dan de onze, keken we onze ogen uit.

Na een verlate lunch zat ons weekend Oudezijds 100 er alweer bijna op.

We hebben nog een paar spelletjes gedaan en gesprekken gevoerd, en daarna was het tijd om afscheid te nemen en de overvolle trein naar het noorden te pakken.

Graag willen wij jullie ook op deze manier nog heel hartelijk bedanken voor een heel gastvrij en mooi weekend.

Wij wensen jullie Gods zegen toe in alles wat jullie doen.

Een hartelijke groet,

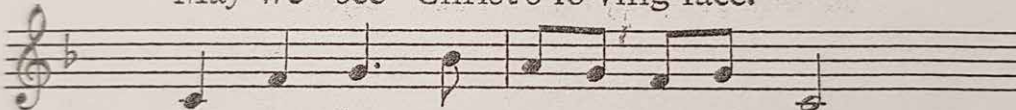
Roos, Marrit, Norah, Nynke, Niels, Gerke, Nicolien, Alma en Theo

May we see Christ's loving face

Icon of grace

May we see Christ's lo-ving face.

May we be an i-con of his grace.

vertaling: Dat wij zien dat Christus ons met liefde aankijkt.

Dat wij anderen mogen zien met de ogen van zijn liefde.

tekst en melodie Trisha Watts en Monica

OUDE ZIJDS 100

Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100
Oudezijds Achterburgwal 100
1012 DS Amsterdam
020 6266634
info@oudezijds100.nl
www.oudezijds100.nl

Voor giften:
Stichting Vrienden van Oudezijds 100
ING 56295
IBAN NL80INGB 0000056295
BIC INGBNL2A

